

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Bródy és Pető
Cím: Pesti városatyák albuma

Forrás: a Hétfő

Bp
(Hely)

1918. IX. 30.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy 352

Hely

Idő

1918.

Személy

352.051 1918

Bródy és Pető

Pesti városatyák albuma

XLII.

Bródy és Pető

— Az apródok. —

Vázsonyi két apródja: dr. Bródy Ernő és dr. Pető Sándor, kedves, szimpatikus emberek, tilos haragudni rájuk. Amiért nem nagyképűek, nem adják a bankot, hanem megelégszenek a maguk szerény, de meleg pozíciójával a vezér háta mögött, igazán nem lehet lenézéssel elfordulni tőlük, amint azt egynémely szigorubb emberek teszik. — Elég baj nekik, hogy a Vázsonyi sulya «nyomja» őket, mert mindketten tartalmas és jóra való fiúk, a pirosposztag, fekete, kissé bohémképű Bródy Ernő s a lobbanékony és örökké rekedthangu Pető. Igaz, ugyan, hogy mindenen a vezér nevelései, de azért helyt állanak magukért a parlamentben s a városházán egyaránt; magukban is keményszavú gyerekek s a közgyűlésen Vázsonyi minisztersége alatt nem egy kínos negyedórát okoztak a tanácsnak, sőt emlékszünk, Bárczy Istvánnak egy társalgóbeli kizólásán, amikor Pető Sándor rég halott, alapos kritikában részesítette a városi vezetést, ez a kizólás pedig így hangzott: Pető ma egész délután *komiszkodik*.

Vázsonyi távozlétében az ő vállukra szakadt a demokraták közgyűlési vezetése. Sajnos, Pető és Bródy nagyon elfoglalt emberek, az ügyvédi iroda és a parlament, de inkább az előbbi anynyira lekötötték őket, hogy a városházára már nem jutott elég idejük és energiájuk. Inkább csak vendégszerpelni jártak be néha bizottságba, közgyűlésre s ilyenkor megeresztettek egy kis jó megérdemelt támadást, szinte inkább csak azért, hogy jelezzék, hogy a párt nem hall-

gatott el, nem halt meg, ha a lelke egyelőre el is költözött belőle. Ritkán hangzottak el Pető és Bródy felszólalásai és bizony szó sem lehetett arról, hogy ezt a gyéren felhangzó kritikát rendszeres ellenőrzésnek tekintjük. Vázsonyi elmaradásával komoly ellenőrzés nélkül maradt a tanács és bármily kitűnőek és helyesek voltak Pető és Bródy alkalmi felszólalásai, bármily nagy szükség is volt rájuk, a bátor és őszinte szavukra a városatyákulik gutgesinnt locsogásaival szemben, mégis éreznünk kellett, hogy ez nem az igazi. Nem állandó, intenzív városházi ellenzéki munka, csak időnkénti oda-döfködés, fájdalmas, de nagyobb vörvesztés nélkül s jutána hosszabb szünet következik, a mely alatt a seb begyógyul s közben minden mehet a régi módszer szerint. De azért ebben a városházi korrump és szervilis társaságban örömmel kellett üdvözölni Bródy és Pető felszólalásait, amelyek, ha nem is pótolták Vázsonyit, — aminthogy ez nem is lehetett egészen a céljuk — annyiban mindenesetre jólestek nekünk, hogy némileg megnyugtattak: nem rothadt itt még el minden.

Egyébként józan, okos, demokrata lelkületű férfiak Bródy és Pető. Nem lehet tagadni, hogy Bródyt legutóbb munkapárti programmal választották meg Halmiban s Pető óbudai jelöltségével szemben jóindulatu passzivitásban maradt a munkapárt, de nem szabad elfelejteni, hogy Khuen annakidején az általános választójog jelszavával rendezte a választásokat s csak örvendezni lehet azon, hogy a két atvezér jobban értett a választójogi taktikához, amikor így becsapta a választójog segítségével az akkori kormányt, — ellentétben a mostanival, amely ugyanezen alapon Vázsonyit csapta be. Bródyt a szociális kérdések nagyon érdeklik. Amikor a lakásbajoktól már hangos volt az ország, ő is felfedezte a la-

kaskérdést és felolvasásokkal szaporította, ha nem is a lakásokat, de a szót az ügy körül. El kell azonban ismerni, hogy am ikevés e téren történt, abban nagy érdeme vna Bródy Ernő agitálásának, amely más szociális ügyekben, így a scecsemőgondozás terén sem volt csekélyebb. Pető is megérdemli a képviselői fizetését, szorgalmas szónoka a parlamentnek, derék emberéges dolgokat mond ott és nekünk mindenestre szimpatikusabb volna a Pető Magyarországa, mint a Tisza Istvánaé.

Pető is, Bródy is szereplés dolgában bizonyos lekötött helyzetben vannak Vázsonyival szemben. Nincs kétségünk aziránt, hogy Vázsonyi minisztersége alatt voltak olyan kevésbé szerencsés pillanatok, mikor lelkük legmélyén nem érezték teljesen egyet a vezérrel, de mit tehettek egyebet: hallgattak, nagyot nyeltek, lenyeltek egy csomó Vázsonyi miatt kapott támadást is és kitarítottak Vázsonyi mellett, aki mellett kitarítani kétségkívül egyike a legnehezebb s legnagyobb önmegtadással járó teljesítményeknek... Pető és Bródy véghezvitték ezt az emberfeletti munkát is, mert a hája a szülő iránt még felnőtt korban sem vesztett ki belőlük s Vázsonyihoz igazán egész életükkel oda vannak láncolva. Az apród nem száll szembe urával, kinék vitézi neveltetését, nemesi rangját köszönheti. Ezt meg lehet érteni, de persze rájonganak nem lehet érte. Ne is irigyeljük őket, nekik sincsen rózsákra ágyazva. Az ember hivatása a földön, hogy hordja a maga keresztjét...